

Publicerad 2009-10-03 12:07 av erkki

*Vindsröjning. Och vad hittar man väl där! Ett tal på vårt bröllop den 10 juni 1972. Från en mycket god vän.
Nån sa att tiden går. Fel. Den flyger fram!
Ordagrann avskrift. Man ler.*

Ett bröllopstal

Till Anders 10/6 1972

Jag skulle vilja att som en gammal vän
Till Anders för gammal ost ge igen
För sedan förstår väl envar
Att hustrun Margareta säkert tar honom i försvar

Jag vill henne inte till ovän få
För jag kan för mitt inre se hur det skulle gå
Med knivar, skalpeller och sprutor, kan jag tänka mig denna tös
Efter att ha torkat med sprit, på min kropp gå lös

I kyrkan vi sett hur de vigdes till ett
Men alla ska veta att det inte gick lätt.
Det har varit många flickor, de har försökt fånga dig med rep
Men det var till sist Margareta som kom på ett knep

För varje flicka som Anders haft
Han av sin prästkrage fått råd och kraft
Dragit bladen i rätt ordning han har
- älskar, älskar inte, älskar, älskar inte –
Men ändå varje gång fått samma svar.

Som forskare och matematiker han räknat ut
Att med jämnt antal blad, man får samma svar till slut
Flickorna pockar, de bjuder på marmelad och mandarinté
Han börjar med älskar – och slutar med inte.

Så kom då Margareta in på din scen
Och prästkragen stod där och väntade och sken
Men innan du hann börja din blomlek
Hon elegant sista bladet undan vek

Och nu när ni är gifta med varandra
Kan det vara sent att tala om att han ej är som andra
För när du städat Margareta, och pyntat som en ordningsam maka

Så ställer han glatt, mitt på sängkammargolvet, sin gamla rostiga aktersnurra tillbaka

Den ska bara stå där en vecka eller två
Och emellanåt provas på balkongen om den kan gå
Han skruvar och oljar och löder med brons
Och säljer den sedan säkert på annons

Men Anders, här kommer beröm, vackra ord om än små
Du har visat dig vara en musikälskare som få
Dina skivhögar växer, din förstärkare ger kilowatt
Det hörs när du demonstrativt åt höger vrider din ratt

På Kungliga Sjökrigsskolan, vårt militära förflutna
Där stod Anders i sjömanskrage, i givakt och med händerna knutna
Vi delade rum och försökte båda klarinettspel lära
Och blev på kvällarna bland sovande kamrater mycket populära.

Nu är det din flygel som grannarna hör
Det låter bra även utan diod och likriktarrör
Och klarinetten har jag hört håller på att sönder ramla
Men om något år kan den säkert användas som skramla

Jag såg i våras när du skrapade båten
Margareta låg utsträckt i solen, mycket belåten.

Men vem i familjen som än blir basen

Så vill jag föreslå att vi höjer glaset.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren erkänt med Poeter.se id #27859 innehar upphovsrätten